



The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO IN POLONIA CERIMONIA DI BENVENUTO DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO

//Aeroporto «Okęcie» di Varsavia - Lunedì, 8 giugno 1987

1. Ponownie witam na progu trzeciej podróży do Ojczyzny wszystkich moich Rodaków. Witam Polskę, moją Ojczyznę. Panu Generałowi, jako Przewodniczącemu Rady Państwa, dziękuję za zaproszenie, skierowane do mnie w styczniu w imieniu własnym oraz najwyższych Władz państwowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Dziękuję także za słowa powitania przed chwilą wypowiedziane. Księdzu Kardynałowi Prymasowi dziękuję za równoległe zaproszenie w imieniu Kościoła w Polsce, a w szczególności w imieniu Episkopatu. Odpowiadając na to zaproszenie, przybywam-podobnie jak w roku 1979 oraz w roku 1983-aby uczestniczyć tym razem w Krajowym Kongresie Eucharystycznym. Dziękuję w szczególności wszystkim moim Braciom-Pasterzom diecezji, które znajdują się na szlaku mojego pielgrzymowania po ojczyznej ziemi.

2. Niezbadanym wyrokiem Bożej Opatrzności zostałem wezwany z tej właśnie ziemi, ze stolicy świętego Stanisława w królewskim Krakowie, aby pełnić "posługę Piotra". Ubiega już dziewięć lat od tego momentu. Kościół stał się w tym czasie na nowo świadomy tego, że w Jezusie Chrystusie drogą jego jest każdy człowiek, żyjący gdziekolwiek na ziemskim globie. Idąc za tą świadomością Kościoła w świecie współczesnym, która nowa mocą ugruntowała się poprzez naukę ostatniego Soboru, staram się w mojej posłudze odpowiadać na wezwanie Pasterzy oraz wspólnot Ludu Bożego na różnych miejscach ziemi. Odwiedzam je, aby jeszcze przejrzystszą stała się prawda, że w Chrystusie Bóg zadał Kościołowi każdego człowieka. Wszystkie ludy i narody ziemi.

3. Na tej polskiej ziemi, którą po raz trzeci ucałowałem przy powitaniu, żyje naród, który jest moim narodem. Żyją ludzie, którzy wyrastają z tego samego dziejowego pnia, z którego i mnie dane było wyrosnąć. W tym momencie pragnę rozszerzyć moje serce tak, jak tylko mnie stać, ażeby tych wszystkich ludzi żyjących na mojej ojczyznej ziemi ogarnąć nowym zrywem jednoczącej miłości. Wszystkich i każdego, kobietę i mężczyznę, rodziny, młodzież, starych doświadczonych życiem. I dzieci-również i te, które jeszcze żyją tylko pod sercem swoich matek. Wszystkie środowiska społeczne i zawodowe. Ludzi pracy fizycznej i zawodowej. Ludzi kultury, Kapłanów i rodziny zakonne, tak męskie, jak i żeńskie. Tych, którzy żywią i bronią. Wszystkich bez żadnego wyjątku. Wszystkich Polaków, którzy żyją na ojczyznej ziemi. I wszystkich poza jej granicami - gdziekolwiek się znajdują. Każdy człowiek żyjący na polskiej ziemi, każdy, który z niej wyrasta - pozostaje w Chrystusie Odkupicielu drogą Kościoła. Kongres Eucharystyczny uświadamia nam to w sposób szczególny.

4. Eucharystia jest związana z ziemią. Wnosimy w nią za każdym razem chleb i wino jako symbol wszystkich darów ziemi-darów Stwórcy, oraz owoc pracy człowieka. Od pierwszej przeto chwili naszego spotkania, które wiąże się z Kongresem Eucharystycznym w Polsce, pragnę podjąć ten dar ojczyznej ziemi i ojczyznej pracy, gdziekolwiek on się dopełnia i wypowiedzieć nad nim słowa błogosławieństwa. O ziemi polska! Ziemi trudna i doświadczona! Ziemi piękna! Ziemi moja! Bądź pozdrowiona. I bądźcie pozdrowieni Wy, Rodacy, którzy znacie radość i gorzkość bytowania na tej ziemi. Zapraszam Was do wspólnoty-do tej wspólnoty, którą przez pokolenia kształtuje Chrystus. On nie przestaje człowiekowi znużonemu, zagubionemu, człowiekowi, który cierpi, który gubi poczucie sensu - przywracać Sens. Eucharystia jest sakramentem tego wielkiego Sensu. Ona też pomaga odbudować wiarę w słuszne

ideały, wolę życia, odbudować nadzieję.5. Jeszcze raz dziękuję za powitanie w stolicy Polski. Na szlaku mojej pielgrzymki będę się starał służyć mojemu Narodowi-służyć ludziom, moim Rodakom, Braciom i Siostram. Proszę wszystkich o przyjęcie mojej pasterskiej postugi. © Copyright 1987 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana